

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Panov Diana în numele inculpatului Josanu Vladimir și de către avocatul Stegărescu Ion în numele inculpaților Purici Nicolai și Purici Ivan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoreiei Orhei sediul Telenești din 18 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Purici Nicolai xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx,

Purici Ivan xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx

și

Josanu Vladimir xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.04.2018 - 18.07.2018;

Instanță de apel: 15.10.2018 - 20.11.2018;

Instanță de recurs: 06.02.2019 - 24.04.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoreiei Orhei sediul Telenești din 18 iulie 2018, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Purici Nicolae în baza art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal, la 17 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

Josanu Vladimir în baza art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal, la 16 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

Purici Ivan în baza art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal, la 19 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În baza art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul total al pedepselor, cu pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoreiei Telenești din 30 aprilie 2014, lui Purici Ivan i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 23 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Bulmaga Nina și dispusă încasarea în beneficiul acestuia din contul lui Purici Ivan suma de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral, din contul lui Purici Nicolae

suma de 85 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral, din contul lui Josanu Vladimir suma de 75 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral.

Pretențiile succesorului părții vătămate Bulmaga Nina privind încasarea prejudiciului material și pensiei de întreținere, au fost respinse.

A fost dispusă încasarea în mod solidar de la Purici Nicolae, Purici Ivan și Josanu Vladimir în beneficiul statului, suma de 12 849,60 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Purici Nicolai împreună cu Josanu Vladimir și Purici Ivan, la 26 august 2013, ora nefiind stabilită de organul de urmărire penală, toți fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în domiciliul cet. Gheorghită Ana, amplasat în xxxxx, acționând cu scopul de omor, din motivul relațiilor ostile, intenționat, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului victimei Bulmaga Igor, fost locuitor al xxxxx care în urma leziunilor corporale suferite a decedat. Ulterior pentru a ascunde comiterea infracțiunii au incendiat haine și obiecte pe care au rămas urme ale infracțiunii, iar cadavrul victimei l-au dus pe teritoriul fostei fabrici de cărămizi din or. Telenești, unde l-au îngropat.

3. *Avocatul Stegărescu Ion în numele inculpaților Purici Nicolai și Purici Ivan* a contestat cu apel sentința solicitând casarea integrală a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în conformitate cu art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, Purici Nicolae și Purici Ivan să fie achitații din motiv că, fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal, deoarece fapta comisă de Purici Ivan se încadrează în baza art.151 alin.(4) Cod penal, iar acțiunile lui Purici Nicolae urmează a fi calificate potrivit art.323 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, potrivit art.90 alin.(1) Cod penal sau aplicarea amnistiei în baza Legii nr.210 din 29.07.2016 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, sau individualizarea și reîncadrarea faptei inculpatului Purici Nicolae conform art.151 alin.(4) Cod penal.

Acțiunea civilă să fie respinsă sau admisă în principiu.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, fapta inculpaților Purici Nicolai și Purici Ivan nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate și că vinovăția acestora nu a fost dovedită în cadrul cercetării judecătorești.

În acțiunile lui Purici Nicolai, Purici Ivan și Josanu Vladimir nu s-au constatat sau demonstrat elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal, nici de acuzatorul de stat și nici de instanța de judecată nu a fost dată calificare juridică a complicității inculpaților, conform art.42 Cod penal. Astfel, nu este clară calitatea procesuală a lui Purici Nicolai, Purici Ivan și Josanu Vladimir, după cum cere cadrul legal, deci concluziile primei instanțe expuse în sentință sunt abuzive, arbitrare, neîntemeiate, ilegale, caracter ce derivă din examinarea superficială a cauzei penale și apreciere similară a probelor.

Totodată, acuzarea nu a motivat și nici nu a invocat un suport probatoriu pertinent și concludent care să probeze faptul că, agravanta omorului intenționat se exprimă în săvârșirea infracțiunii de un grup criminal cu determinarea rolurilor fiecăruia din ei.

Referitor la latura civilă, apărarea a indicat că, acțiunea civilă este neîntemeiată, nefondată și lipsită de suport probatoriu. Astfel, în partea motivată a sentinței nu au fost indicate probele în baza cărora a fost constatată mărimea pagubei.

La fel, prima instanță nu urma a dispune încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 15 765 lei, de la inculpați în contul statului dacă însăși acuzatorul de stat nu a motivat și nu a probat compensarea cheltuielilor de judecată.

3.1. Avocatul Vrăjitoru Andrei în numele inculpatului Josanu Vladimir a contestat cu apel sentința solicitând casarea a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în conformitate cu art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, Josanu Vladimir să fie achitat din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece acțiunile acestuia se încadrează în baza art.323 alin.(1) Cod penal, iar în cazul stabilirii pedepsei până la 3 ani închisoare, în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei ori aplicarea amnistiei în baza Legii nr.210 din 29.07.2016 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”. Acțiunea civilă să fie lăsată spre examinare instanței civile.

În susținerea apelului a invocat că, în acțiunile lui Josanu Vladimir nu s-au constatat sau demonstrat elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal.

În opinia apelantului sentința este neîntemeiată deoarece cauza a fost examinată superficial, iar acuzarea nu a prezentat careva probe pertinente și concludente pentru a demonstra săvârșirea cu intenție a omorului lui Bulmaga Igor.

Prima instanță pentru a condamna inculpații în baza art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal, a stabilit, în baza propriei convingeri, că a existat complicitate însă, nici de acuzatorul de stat, nici de instanța de judecată nu a fost dată calificare juridică a complicității inculpaților, conform art.42 Cod penal, astfel, nu este clară calitatea procesuală a lui Purici Nicolai, Purici Ivan și Josanu Vladimir, deci concluziile primei instanțe expuse în sentință sunt abuzive, arbitrare, neîntemeiate, ilegale, caracter ce derivă din examinarea superficială a cauzei penale și apreciere similară a probelor.

Totodată, acuzarea nu a motivat și nici nu a invocat un suport probatoriu pertinent și concludent care să probeze faptul că, agravanta omorului intenționat se exprimă în săvârșirea infracțiunii de un grup criminal cu determinarea rolurilor fiecăruia din ei.

Referitor la latura civilă, apărarea a indicat că, acțiunea civilă este neîntemeiată, nefondată și lipsită de suport probatoriu. Astfel, în partea motivată a sentinței nu au fost indicate probele în baza cărora a fost constatată mărimea pagubei.

La fel, prima instanță nu urma a dispune încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 15 765 lei, de la inculpați în contul statului dacă însăși acuzatorul de stat nu a motivat și nu a probat compensarea cheltuielilor de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, urmărirea penală și

judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și nu a constatat încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sunt admisibile conform art.95 Cod de procedură penală și au fost apreciate potrivit art.101 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel a stabilit că, sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art.394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, fiind descrisă fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, forma și gradul de vinovăție a inculpaților, motivele și consecințele infracțiunii săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care au fost respinse argumentele părții apărării.

Deci, în opinia instanței de apel este corectă concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunii imputate inculpaților, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componentei de infracțiune prevăzute la art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal, iar motivele invocate în apeluri au fost apreciate ca o opinie subiectivă a părții apărării.

În continuare, instanța de apel a notat că, motivele, precum că inculpații nu au avut intenția de a omorî victima nu echivalează cu recalificarea faptei reținute în baza art.151 alin.(4) Cod penal, de vreme ce circumstanțele cauzei: loviturile aplicate cu densitate și forță mare în zone vitale importante ale corpului, caracterul și densitatea mare a loviturilor aplicate, sunt apte de a produce moartea, acestea conturează omorul intenționat săvârșit de inculpați.

În această ordine de idei, se înscrie și mobilul apărut ca un element psihic, ce a contribuit la luarea hotărârii de a acționa cu intenție, fiind evidente la inculpați sentimentele de ură față de victimă și la impulsionarea voinței de a-și realiza intenția de a o omorî, precum și comportamentul postinfracțional al inculpaților, care după acțiunile violente, au incendiat hainele și alte obiecte pe care au rămas urme ale infracțiunii iar cadavrul l-au transportat pe teritoriul fostei fabrici de cărămizi unde l-au îngropat.

Referitor la argumentele precum că inculpații nu au avut intenția de a omorî victima, instanța de apel a indicat că, acestea nu echivalează cu recalificarea faptei reținute în baza art.323 alin.(1) Cod penal, deoarece ce din probatoriul administrat, rezultă cu certitudine că fiecare din inculpați i-au aplicat victimei lovituri în urma cărora a survenit decesul.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a stabilit că, prima instanță a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa penală fiind aplicată în limitele legii, sentința cuprinzând date cu privire la persoana inculpaților și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care, potrivit art.16 alin.(6) Cod penal, face parte din categoria celor excepțional de grave.

Temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege instanța de apel nu a constatat.

În privința inculpatului Purici Ivan, prima instanță corect i-a aplicat pedeapsa ținând cont de prevederile art.84 alin.(4) Cod penal.

În afară de temeiurile invocate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat că nu există temeiuri de a interveni în sentință.

Subsidiar instanța de apel a indicat că, inculpații nu cad sub incidența Legii „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, existând restricția prevăzută la art.10 alin.(1) lit. d).

5. Avocatul Panov Diana în numele inculpatului Josanu Vladimir, în temeiul art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Josanu Vladimir sau remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată acuzatorul de stat nu a adus careva probe certe ce ar confirma învinuirea adusă inculpaților, or, în acțiunile lui Purici Nicolae, Purici Ivan și Josanu Vladimir nu s-au constatat sau demonstrat elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal.

Prima instanță pentru a condamna inculpații în baza art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal, a stabilit, în baza propriei convingeri, că a existat complicitate însă, nici de acuzatorul de stat, nici de instanța de judecată nu a fost dată calificare juridică a complicității inculpaților, conform art.42 Cod penal, astfel, nu este clară calitatea procesuală a lui Purici Nicolai, Purici Ivan și Josanu Vladimir, deci concluziile instanței sunt abuzive, arbitrare, neîntemeiate, ilegale, caracter ce derivă din examinarea superficială a cauzei penale și apreciere similară a probelor.

Totodată, acuzarea nu a motivat și nici nu a invocat un suport probatoriu pertinent și concludent care să probeze faptul că, agravanta omorului intenționat se exprimă în săvârșirea infracțiunii de un grup criminal cu determinarea rolurilor fiecăruia din ei.

Astfel, consideră recurentul că, ar fi legală pronunțarea unei hotărâri prin care în conformitate cu art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, Josanu Vladimir să fie achitat, ori acțiunile acestuia să fie încadrate în baza art.323 alin.(1) Cod penal, iar în cazul stabilirii pedepsei până la 3 ani închisoare, în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei ori aplicarea amnistiei în baza Legii nr.210 din 29.07.2016 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova” sau calificarea acțiunilor inculpatului în baza art.151 alin.(4) Cod penal.

Referitor la latura civilă, apărarea a indicat că, acțiunea civilă este neîntemeiată, nefondată și lipsită de suport probatoriu. Astfel, în partea motivată a sentinței nu au fost indicate probele în baza cărora a fost constatată mărimea pagubei.

La fel, prima instanță nu urma a dispune încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 15 765 lei, de la inculpați în contul statului dacă însăși acuzatorul de stat nu a motivat și nu a probat compensarea cheltuielilor de judecată.

Subsidiar avocatul a indicat că, intenția lui Josanu Vladimir în săvârșirea

infracțiunii de omor nu a fost demonstrată de către organul de urmărire penală, or din materialele cauzei, dar și din declarațiile participanților la proces intenția lui Josanu Vladimir, dar și a celorlalți inculpați a fost de a-i cauza leziuni corporale părții vătămate, prin aplicarea loviturilor, dar nu de a o omorâ.

5.1. Avocatul Stegărescu Ion în numele inculpaților Purici Nicolai și Purici Ivan, în temeiul art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, prin care în conformitate cu art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, Purici Nicolae și Purici Ivan să fie achitații din motiv că, fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal, deoarece fapta comisă de Purici Ivan se încadrează în baza art.151 alin.(4) Cod penal, iar acțiunile lui Purici Nicolae urmează a fi calificate potrivit art.323 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, potrivit art.90 alin.(1) Cod penal sau aplicarea amnistiei în baza Legii nr.210 din 29.07.2016 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, sau individualizarea și reîncadrarea faptei inculpatului Purici Nicolae conform art.151 alin.(4) Cod penal sau în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs cauza să fie remisă spre rejudecare în instanța de apel.

Acțiunea civilă să fie respinsă sau admisă în principiu.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că, atât din decizie cât și din sentință, se constată, în raport cu circumstanțele cauzei, caracterul abuziv, arbitrar, neîntemeiat și ilegal al actelor judecătorești, caracter ce derivă din examinarea superficială a cauzei penale și apreciere similară a probelor.

Mai mult, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședințele de judecată, acuzarea nu a adus careva probe certe, concrete ce ar confirma învinuirea adusă inculpaților.

În acțiunile lui Purici Nicolai, Purici Ivan și Josanu Vladimir nu s-au constatat sau demonstrat elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal, nici de acuzatorul de stat și nici de instanța de judecată nu a fost dată calificare juridică a complicității inculpaților, conform art.42 Cod penal. Astfel, nu este clară calitatea procesuală a lui Purici Nicolai, Purici Ivan și Josanu Vladimir, după cum cere cadrul legal, deci concluziile instanței sunt abuzive, arbitrare, neîntemeiate, ilegale, caracter ce derivă din examinarea superficială a cauzei penale și apreciere similară a probelor.

Totodată, acuzarea nu a motivat și nici nu a invocat un suport probatoriu pertinent și concludent care să probeze faptul că, agravanta omorului intenționat se exprimă în săvârșirea infracțiunii de un grup criminal cu determinarea rolurilor fiecăruia din ei.

La fel, prima instanță a încălcat prevederile art.325 alin.(1) Cod penal, prin pronunțarea asupra aspectului de complicitate neformulat în rechizitoriu, iar prin prisma alin.(2) al aceluiași articol, prima instanță și-a asumat în totalitate rolul și atribuțiile de acuzator de stat, dând interpretare extensivă calificativelor faptei incriminate, care au fost menținute de instanța de apel, fără a se expune asupra acestora.

Referitor la latura civilă, apărarea a indicat că, acțiunea civilă este

neîntemeiată, nefondată și lipsită de suport probatoriu. Astfel, atât prima instanță cât și instanța de apel, nu a motivat și nu a apreciat corect dacă este dovedită mărimea pagubei cerute de partea civilă.

La fel, prima instanță nu urma a dispune încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 15 765 lei, de la inculpați în contul statului dacă însăși acuzatorul de stat nu a motivat și nu a probat compensarea cheltuielilor de judecată.

6. Asupra recursurilor declarate a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

6.1. La fel, asupra recursurilor declarate a prezentat referință și succesorul părții vătămate, Bulmaga Nina, care s-a expus pentru respingerea acestora ca fiind vădit nefondate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate de avocatul, Colegiul penal constată că titularii invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiuni și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, criticele recurenților se axează pe ideea că instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpaților, acestea fiind apreciate greșit, eronat fiind dispusă condamnarea lui Purici Nicolai, Purici Ivan și Josanu Vladimir în baza art.145 alin.(2) lit. i) Cod penal.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că aceste temeiuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării și în acest sens menționează următoarele

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând menținerea sentinței, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpaților, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Colegiul penal respinge ca declarative argumentele recurenților precum că, acuzarea nu a motivat și nici nu a invocat un suport probatoriu pertinent și

concludent care să probeze faptul că, agravanta omorului intenționat se exprimă în săvârșirea infracțiunii de un grup criminal cu determinarea rolurilor fiecăruia din ei, or, în cazul dat acțiunile inculpaților Purici Nicolai, Purici Ivan și Josanu Vladimir erau să fie calificate potrivit art.art.46, 145 alin.(2) lit. i) Cod penal, pe când în sarcina lor a fost reținută agravanta „de două sau mai multe persoane” prevăzut de lit. i) alin.(2) art.145 Cod penal.

În acest context se respinge și argumentul că, prima instanță a încălcat prevederile art.325 alin.(1) Cod penal, prin pronunțarea asupra aspectului de complicitate neformulat în rechizitoriu, iar prin prisma alin.(2) al aceluiași articol, prima instanță și-a asumat în totalitate rolul și atribuțiile de acuzator de stat, dând interpretare extensivă calificativelor faptei incriminate, care au fost menținute de instanța de apel, fără a se expune asupra acestora.

La fel, Colegiul penal respinge argumentele recurenților prin care se susține că, acțiunea civilă este neîntemeiată, nefondată și lipsită de suport probatoriu, astfel, instanțele de fond, nu au motivat și nu au apreciat corect dacă este dovedită mărimea pagubei cerute de partea civilă, deoarece despăgubirile pentru prejudiciile morale se disting de cele pentru prejudiciile materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, criticile recurenților au format obiect de discuție în instanța de apel, asupra căroră aceasta s-a expus, soluția adoptată fiind motivată.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Panov Diana în numele inculpatului Josanu Vladimir și de către avocatul Stegărescu Ion în numele inculpaților Purici Nicolai și Purici Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Purici Nicolai xxxxx*, *Purici Ivan xxxxx* și *Josanu Vladimir xxxxx*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 06 iunie 2019.

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac